

MASOVNA -
ZAVOD NEINSTITUCIONALNE KULTURE

mostovna


31. številka glasila

MASINFO



Dogajanje na Mostovni
in okoli nje

Vrnitev odpisanih

Po nekaj mesecih se Masinfo zopet vrača med vas. Mostovna je bila v zadnjih mesecih naša prioriteta. Večina energije je šla v zagon programa, v urejanje prostorov in vsa obstranska dela, ki spadajo zraven. Vsak začetek je težak. Še posebno težko pa je začeti iz nule.

Mostovna je v svojih prvih mesecih delovanja požela tako pohvale kot tudi kritike. Upravičene in neupravičene. Marsikaj še ni urejeno, prostori so ogromni, spremljala nas je še nesreča pri urejanju prostorov. Pričakovanja so bila velika. In vsem gotovo ni bilo zadovoljeno. Čez noč niso zgradili Rima. In tudi Mostovna ne more v trenutku postati relativno dobro obiskan kulturni center. Še posebej v okljuku, kjer takega prostora nikoli ni bilo. Potrebuje svoj čas, da dozori. Za določene zadeve bi bilo lahko bolje poskrbljeno, določena samokritika je kljub vsemu potrebna. Problemi pri obnovi tal so nam onemogočili dokončno ureditev prostorov v doglednem času. Posledica tega je bila, da smo program zastavili samo v večernih terminih in to predvsem glasbene prireditve. Ostale oblike ustvarjanja so v tej začetni fazi ostale prikrajšane. Kar pa ne pomeni, da bo še dolgo tako. Do jeseni bi moralno biti vse pripravljeno, da bo čas tudi za ostale dejavnosti. Obetajo se nekatere delavnice in tečaji. Še vedno vabimo vse, ki bi radi sodelovali pri delu na Mostovni, da se javijo. Zaželena je tako pomoč s prostovoljnim delom kot tudi pri pripravi programa, izpeljavi projektov. Možnosti je veliko.

Uradne ure Masovne so ob ponedeljkih in četrtekih med 10h in 12h, ter med 14h in 16h na Mostovni. Če nas slučajno ni, smo samo trenutno odsotni. Informacije lahko dobite tudi med prireditvami. Za kakšne bolj pomembne sestanke pa se je potrebeno prej dogovorit. Lahko tudi po telefonu ali po mailu.

Upamo, da boste še naprej vztrajali z nami v dobrem in slabem. Kajti zdaj smo šele na začetku.

Marko Rusjan

Konec za začetek

S tokratno številko Masinfa napovedujemo zaključne prireditve prve prave sezone na Mostovni. Ko smo lani jesen prevzeli na zunaj lepe, odznotraj pa še hudo obnove potrebne prostore, smo si le megleno predstavljeni, koliko naporov bodo še zahtevali za vsaj približno izvajanje programa. Prireditve so stekle, običajno dve, tri, ali celo več vsak teden, urejanje Mostovne je potekalo sočasno in obiskovalcem predstavljalo vsakič nekoliko drugačno in, upamo, prijaznejšo podobo prostorov. Kljub temu smo še daleč od naše skupne ideje o tem, kakšen naj bi bil prostor za sproščeno druženje in izmenjavo različnih pogledov na zabavo, kulturo, družbo in življenje nasploh.

Res, mogoče se zdi ironično, da smo od samega dela navidez postali manj dejavni. Na račun obnove in programa na Mostovni so denimo nekoliko zastale akcije družbenega aktivizma. A lahko vam zagotovimo, da je ta še vedno živ, nekaj odzivov na bližnje dogodke, ki so dokončno nakazali pot sveta v skorajšnji prihodnosti, prinaša tudi ta Masinfo. Mediji nas zasipajo s podobami apokalipse, vojno, nasiljem, boleznimi, ki pritajeno kalijo in se razraščajo tudi v naših mislih. Neobčutljivi postajamo na krivice, na neznenih pohlep, na sebičnost in hinavščino. Še več, tudi sami postajamo taki. Je kaj čudnega, če ob taki naravnosti zavesti postane sumljivo tudi početje idealističnih zanesenjakov, ki bi radi v presitem in naveličanem mestu uredili prostor, kamor bi lahko vsakdo prišel brez svojih in tujih predsodkov in bil eden izmed enakih? Večne dvomljivce prav posebej vabimo na Mostovno čez poletje, ko bo urejanje spet v polnem zagonu.

Za bolezni se najde zdravila, obstajajo celo za nasilje in vojne. Nova Gorica za ozdravitev potrebuje tudi prostor, kot je Mostovna. Upamo, da terapije nismo začeli prepozno. Zadnji odmerek pripravljamo v naslednjih tedenih, jeseni pa nas čaka nov sistematski pregled in novi zdraviteljski prijemi.

Simon Markič

Masinfo - glasilo Zavoda Masovna

Vpis v Evidenco javnih glasil št. 1718

Glavni in odgovorni urednik: Marko Rusjan

Tehnično urejanje: Simon Markič

Prispevki v tej številki so pripravili Neža Kodrič, Mitja Marussig, Teja Močnik, Marko Rusjan, Varja Velikonja, Karen E.Žorž, Irena, DKA16 ter omreženi pesniki.

Mrežo poezije ureja Neža Kodrič

Naslovnica: Darko Humar

Izid glasila omogoča MO Nova Gorica

Tisk: Tiskarna ZIP Solkan, naklada: 2.000 izvodov

Nova Gorica, junij 2003

Prispevke, obvestila in komentarje za naslednjo številko pošljite na elektronski naslov zavod@masovna.org ali na Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica, ter na tel. št. 05 330 0912 ali 040 631-073.

Masinfo na internetu: <http://www.masovna.org/masinfo>. Radio Mostovna oddaja vsak petek od 20-21h na valovih radia Robin.

Alternativa. Komu? Čemu?

V zadnjem času sem bil (priznam, da malo tudi po lastni krivdi) pahnjen v kar nekaj debat o ti. alternativni glasbeni in klubski sceni. Zadeva sama po sebi seveda ne bi bila vredna tega kosa masinščina, če ne bi šlo (tudi) za Mostovno. Govoriti o ti. alternativi je namreč prav zaradi nastanka in začetka delovanja Mostovne v Novi Gorici spet aktualno. Pa pustimo ob strani, da je pojem sam po sebi popolna bedarja. Čeprav lahko v nekem kontekstu celo deluje. A v večini primerov ne. Pojem alternativa se namreč ponavadi (sicer ne vedno) znajde v besednjaku tistih, ki hočejo s tem poudariti svojo ekskluzivistično pozicijo nad nečim. V večini primerov nad mainstreamom oziroma popom. Alter je kul, pop je sranje. In ker sem jaz kul in ne sranje, sem alter in ne pop. Tako nekako. Pa tu sedaj ne bi razglabljali o nesmiselnosti takšne pozicije. Ker je dejstvo tako ali tako samo eno: obstajata dve vrsti muzike – dobra in slaba. Ljudje naj imajo v glavah to, kar hočejo. Finta je le v tem, da so v končni fazi taki kao alter osebki popolnoma enako zmanipulirani kot tisti z opranimi MTV možgani. Čisto nič drugače. A problem niti ni v ljudeh, ki tako razmišljajo. Ondan je (na Mostovni) padla zanimiva debata o tem, kako naj bi se razvijala Mostovna. In zadeva je kmalu padla na probremično polje pojmovanja ti. alternativen. Alternativa naj bi bila nekakšna možnost drugačne izbire, s preprestimi besedami. OK, do tu se še nekako da. A sogovornik (niti ni bistveno, kdo je bil) je postregel s hudo tezo, da se Mostovna ne bi smela reklamirati po medijih, zadeva bi morala iti 'po pankersko' od ust do ust, s flayerji in podobno. Mediji tudi ne bi smeli pisati o dogajanju na Mostovni, ker bo ta potem postala mainstream. A ja, in občina seveda ne bi smela za klub dati niti tolarja. Sicer bo ta spet mainstream = anti alternativa. Teze zvenijo podobno kot one, ko mlad pankovec (ali metalec, ali tehno frik ali... skratka kao alternativer per excellence) posluša bend, dokler ta igra po rupah za gajbo piva in pet do dvajset ljudi. Jeba, ta bend je totalna alternativa, čisti underground. Ko isti bend z isto muziko pride v časopis ali na TV, postane

Pogum je inteligentna vztrajnost

Goriška je bila ekonomsko-geografska enota, ki jo je po drugi svetovni vojni grobo presekala meddržavna meja. Center je ostal brez zaledja in obratno. Ustanovljeno je bilo novo mesto, da bi tostran meje pokrili izgubo urbanega središča. Vanj so se začeli naseljevati ljudje iz okoliških vasi, ki so svoje dialekte morali prilagoditi bolj blagemu, skupnemu jeziku. Nato so začeli prihajati tudi priseljenci iz bivših jugo republik. In še prihajajo. In prihajo s seboj vzorce obnove, ki se zaradi drugačnih izkušenj razlikujejo od načina tistih, katerih družine niso doživеле vojnega ali socialnega terorja. Pri sprejemanju in spoštovanju bližnjih se ne sme oziратati le na sklepe in posledice, temveč je treba razumeti tudi logiko, s katero so se do njih dokopali. Ob spoznanju za družbo neprimernega vedenja pa je vseeno nujno podati argumentirano alternativo, ne pa ubrati lažo pot predstovk in stereotipov, ki že v naprej izključujejo bivanje v sožitju. Storjenih napak se ne da popraviti z oboževanjem ali maščevanjem, lahko se le v duhu strpnosti prepreči njihova ponovitev. Strpnost pomeni zavedanje tudi lastne krivde.

Imamo ugodne pogoje. Dovolj malo nas je, da se skoraj vsi med seboj poznamo in v mestu ni odtujenosti, ki je značilna za velike naselbine. Hkrati pa vseeno nismo tako majhni, da bi drug drugega stalno opazovali, kot se to dogaja na vasi. Dovolj je manevrskega prostora, da se človek lahko izogne neljubim srečanjem in dovolj je družabnih zbirališč (Mostovna za vse!), da se s prijatelji lahko srečujejo tudi brez vnaprej dogovorjenega zmenka.

Izognili smo se le pretirani onesnaženosti okolja, aktualna onesnaženost duha pa je prisotna tudi v našem mestu. Razpuščenost etičnih vrednot je v veliki meri posledica širšega družbenega dogajanja, a v odločilni meri krivda ignorančne. Socializem je s svojim

seveda totalen pop. Šminkerji so se prodali. Smešna logika, ne? Jaz je nisem nikoli razumel. A nekateri jo tako dojemajo. In teh niti ni tako malo.

Podobno je s pojmovanjem, ki ga imajo nekateri do Mostovne kot klubskoga (underground, alternativnega ali kakor koli že) prostora. Kot rečeno, dokler je taka logika v glavah konzumentov glasbenega dogajanja, me čisto boli, kako razmišljajo. Navsezadnje, eni tako, drugi drugače. A če (ko) se začnejo pojavljati težnje, da bi takšna postala usmeritev samega kluba (in hvala bogu, to sedaj ni), potem zadeva prerasete polje nekih obšankovskih zasebnih mnenj in začne zadevati preširok krog ljudi. Namreč – sprejeli ali ne, Mostovna je elitni plac (pa me preklinjata zaradi tega elitnega, a tako je), ki ga je Nova Gorica dobila desetletje prepozno. Žal. V časih Cmrka je bila klubска kultura na Goriškem, recimo, spodobno razvita. Z desetletnim premorom je definitivno umrla. Klubska kultura, namreč. Jebi ga, tako je. A ravno zato sta teža in pomen Mostovne bistveno večja kot to, da nudi šank in dvorano za koncerte. Ali ustvarjanje. Mostovna ima to prijetno ali pa nevhaležno vlogo, kakor se vzame, vzpostavlja novo klubsko sceno na Goriškem. In zato je logika – mi smo alter in komur to ne paše, naj se jebe in gre v Cream – hudo zgrešena. Ne glede na to, da bom vedno javno priznal: klobuk dol za vse tiste, ki so toliko časa sitnariili in se prostovoljno trudili, da sedaj klub funkcioniра, Mostovna niso le vsi tisti, ki tam delajo, pač pa tudi vsi, ki tja hodijo na koncerte. In končno tudi tisti, ki bodo še prišli. In bodo prišli, o tem ne dvomim. OK, mogoče ta zapis zveni patetično, a resnica je vedno nekoliko patetična. Zato naj se enkrat za božjo voljo že nehajo debate o tem, ali je Mostovna alter/underground ali ne. Ker ni. Je zgolj klub, ki je zaenkrat sproduciral kar nekaj zelo dobrih koncertov in dogodkov. Zato bi bilo zelo škoda, če bi postala klobajagi ekskluzivistični klub za dvajset ljudi, samo zato, da jí lahko nekdo prilepi oznako – alternativa. Saj res, alternativa komu? Čemu? Mitja

bratstvom pokopan pod tržni kapitalizem, kjer je despot denar, Cerkev zaradi manipuliranja z zgodovinskimi resnicami in okostenostmi institucije izgublja na verodostojnosti in krivično postavlja pod vprašaj tudi tisto kar je v njenem nauku pozitivnega. Znanost pa nima dovolj moči, da bi dejstva dokazana prek oštreljene materije v uporabnih miselnih sklopih uspešno posredovala širši množici ljudi. Ali ni za počasen pretok vedenja kriva naša lenoba in konservativizem? Filter za vse kar se ne sklada z ustaljenim je bolezen in se akumulira okoli besede psihič. Relativna oznaka za duševno stanje. Npr. Grki so tovrstno zdravje presojali po tem, ali človek lahko hodi v ravnici črti in ali zna povedati svoje ime. Zdaj so zadeve precej bolj zapletene. Poleg resnično organsko pogojenih motenj je nastala velika niša zdravstvenega in socialnega skrbstva za tiste, ki nimajo dovolj močne volje, da bi se proprijeli z življenjskimi preizkušnjami. V naravnih selekciji bi ti postalci žrtve plenilcev. V naši družbi tega izbora prek samoohranitvenega nagona ni več. Širok sloj prebivalstva se vzdržuje na račun farmacevtske industrije in legalnih ter nelegalnih omarnih substanc. Večinoma umereno narejene snovi z lokalno koristnim a časovno omejenim delovanjem, ki v sebi ne nosijo zapisa o aktivnem bivanju zato človeka pehajo v pasivni obstoj in odvisnost od njih. Vsekakor smo z demografskim presežkom in nekritičnim iskanjem pozicijskega in ne interaktivnega mentalno-fizičnega zdravja ustvarili ugodne pogoje za razvoj mikroorganizmov, ki iščejo človeške gostitelje. Dekadence v spolnosti je povzročila razmah HIV, moralna pa hepatitisa. Zaradi prikritih začetnih simptomov se oboje veselo množi. Par sto let nazaj sta najprej kuga, potem sifilis opozarjala človeštvo na njegov nizek higienški minimum. Gnojne rane in

>>>

Amnesty International Nova Gorica-Gorizia

Z velikim zadovoljstvom sporočam, da smo z veliko dobre volje uspeli Amnesty International pripeljati tudi na Goriško. Tega smo še toliko bolj veseli tudi zato, ker nam je uspelo udejaniti tolikokrat izpričano željo po premostitvi meje med Novo Gorico in italijansko Gorico ter ustanoviti skupino Amnesty International Nova Gorica-Gorizia. Ob tem bi rada poudarila, da je taka "čezmejna" skupina edinstvena v svoji zasnovi in mislim, da je prav zaradi tega lahko tudi toliko bolj zanimiva in uspešna. Skupina je resda še mlađa in maloštevilčna, vendar pa se skupaj z našimi somišljeniki z onstran meje po najboljših močeh trudimo problem spoščovanja oziroma kršenja človekovih pravic po svetu približati vsakomur, ki nam je pripravljen prisluhniti. Vsi, ki bi radi izvedeli kaj več o Amnesty International Nova Gorica-Gorizia ali bi se želeli pridružiti našemu krogu, nas lahko obiščete vsak četrtek ob 20.30 v Punto Giovani v Gorici ali pa poičete katero izmed naših stojnic na eni ali drugi strani meje. Karen E. Žorž

Nekateri člani naše skupine so se 15. februarja udeležili shoda za mir v Rimu in prav ob tej priložnosti je nastal spodnji članek, ki odraža tudi naše stališče do vojne in Iraku.

Dva milijona trnov v peti

Na demonstracijah v Rimu 15.2. je bilo prisotnih tudi veliko podpornikov Amnesty International – mednarodnega gibanja, ki se zavzema za spoščovanje človekovih pravic. Aktivisti te organizacije so se z dvema milijonoma drugih udeležencev demonstracij iz Italije in onkraj meja posluževali ene najpomembnejših in osnovnih pravic, ki so priznane človeštvu: svobodo izražanja lastnega mnenja.

V demokratični državi, kot je naša, je javna podpora bistvena za zagotovitev obstoja človekovih pravic znotraj naše kulture in naših institucij. Vključevanje v politična vprašanja in razglabljanje o tem, kaj se dogaja okoli nas iz različnih zornih kotov, in ne le v skladu z najenostavnnejšimi in najprikladnejšimi pogledi, je pomemben korak v smeri razumevanja, na kakšen način se razvija zgodovina. Ne pozabimo, da smo mi tisti, ki pišemo zgodovino in da odločitve milijonov posameznikov (ki jih je Bush imenoval majhni "trni v peti") imajo moč, da vplivajo na sprememjanje dogodkov. Vojški poseg v Iraku daje vtič izvršitve množične smrtne odsodbe, kjer je žrtev že določena: civilno iraško prebivalstvo, že pretreseno zaradi dvanajstih let embarga in ekonomskeih sankcij. Iračani utegnejo plačati nov davek za mednarodno krizo, za katero niso najmanj odgovorni. Posledice bodo lahko strašne s tisoči prebežnikov in milijoni ljudi brez hrane. Amnesty International ni nikoli prejel prepricljivih odgovorov, ko je zaprosil mednarodno skupnost, ali je iraška grožnja res tako pereča, da opravičuje (četudi le delno) posledice vojaškega posega. Odgovoriti, da se bombardira iz etičnih razlogov - z namenom zaščiti iraško prebivalstvo, žrtev nenehnih kršitev človekovih pravic, enostavno ni dovolj. Mar se niso takšne kršitve odvijale tudi v drugih delih sveta, ne da bi se kdo menil zanje? Mar ne obstajajo tudi miroljubne možnosti, kot so diplomatska in politična posredništva, za preprečitev podobnih kršitev.

Dva milijona nas je bilo, ki smo v Rimu nasprotivali nepravičnosti in neopravičljivosti vojne v Iraku. Ni utopično sanjati o drugačnem svetu v katerem vlada mir, temveč jemati vojno kot učinkovit način za reševanje problemov. Odpravimo vojno in zgodovine.

Amnesty International Gorizia/Nova Gorica

<<<

smrad so bili zrcalo družbi, ki je fekalije zlivala na mestne ulice in je bila mesece dolgo pripravljena živeti brez kopeli. Tudi sars prihaja iz okolja, kjer domače živali in ljudje še vedno živijo v istih prostorih. Na drugem koncu sveta pa smo teheni zaradi etičnih prekrškov. V obeh primerih gre za zahtevo po spremembi načina razmišljanja in delovanja. Spremembi v korist kvalitetnejšega življenjskega nivoja. Za menjavo zadovoljitev lastnega ega z zadovoljstvom širšega ekosistema.

Vedno je ignoranca na strani tistih, ki so in bodo poraženi. Izbira o sprejetju ozaveščenosti je stvar posameznika. Zato *ljubite se v zdravem duhu in trezem telesu!* Uporabljajte zaščito. Izkoristite možnost testiranja in s ponosno držo sprejmite rezultate.

Lahko se cepite proti hepatitisu in ste previdni, ko imate stik z rizičnimi osebami. Pravico imate, da isto zahtevate od partnerja! Srečno.

Neža K.

Svetovni teater

ali frazeološko, politika je kurba
(Poljudni esej)

Vulgaren frazem za vulgaren pojem. Če bi obstajal za vulgarno tudi stopnjevalni pridevnik, bi ga z velseljem uporabila. V pričujoče pisanje me je gnala knjiga o 11. septembetu (Velika laž), čeprav je, roko na srce, še nisem uspela prebrati, mi je bila povod v velik razmislek na temo svetovne politike, ki si ga lahko takoj preberete. Ob pikolovskem spremljanju novic, ki nam jih posredujejo mediji (pri čemer se zavedam njihove neobjektivnosti oz. pristransnosti) sem dobila občutek o trenutni podobi sveta, kot podobi svetovnega gledališča, ki ga vodijo kapitalisti. To je gledališče, ob katerem se ti na vsaki predstavi naježi koža. V svoji loži se le kislo nasmihamo od groteskne tragedije vsaj dokler ne začno režirati na nas samih in postanemo sami igralci oziroma naječkar kar marionete. Da je vse skupaj en velik scenarij politikov (nekoliko manj političark) in gospodarstvenikov in (njihovih) gospod ter drugih, ki se še napajajo pri koritu, si oglejmo trenutno najbolj vročo igro svetovnega teatra, ki igra v Iraku. To je (šelev ali zgolj) vrhunec dobro pripravljenega scenarija, ki bi si v slovenski dramatiki prislužil najmanj Grumovo, če ne že kar Prešernovo nagrado za življenjsko delo. Kdo bi jo prejel, si odgovorite sami, najbrž pa bi ostalo precej takih, ki si jo brez lažne skromnosti še zaslужijo. Pravzaprav je zgodovina človeštva en sam velik scenarij, z manjšimi podscenariji, zato vam bom v naslednjih nekaj stavkih skušala pokazati, kako ga vidim jaz. Igro dejstev oz. podscenarij bom poimenovala 11. september.

Če stvari zelo posplošim; svet je bilo potrebno šokirati z nečim famoznim, kot se za velike in bogate ZDA tudi spodobi. Narejeno je moralno biti v velikem slogu, zato so zrežirali teroristične napade 11. septembra (več o tem si preberite v že prej omenjeni knjigi Velika laž, v kateri so bojda navedeni zelo dobi argumenti, da 11. septembetu ne verjamemo). S tem so dosegli sočustvovanje ljudi doma in po svetu. Predvsem doma je bil pomemben učinek patriotizma, saj so tako psihično pripravili svoje vojake za vojaško akcijo v Iraku, ki so jo bogve koliko let skrbno pripravljali in načrtovali. Američani so po nekajletnem vojaškem zatišju nujno potrebovali vojno. Država je v krizi, gospodarstvo je zajela recesija in nekaj je treba storiti, da bo domače igralstvo še naprej pristajalo na igro prestižno živečega vodstva države. In tako so dali ljudem kruha, sprva tistim v vojaški industriji, zdaj bodo prišli na vrsto tisti, ki izdelujejo medicinske pripomočke, proizvajajo hrano ter druge industrije (sem štejem tudi razne kvazi zaslužkarske humanitarne organizacije), ki bodo sodelovalo v povojni obnovi. S tem, ko bodo sesuli Irak, se Američanom obeta še ogromna in bogata sladica z jagodo na vrhu – nafta seveda. Gospa Evropa sicer nima glavne vloge, a v scenariju nima zanemarljivega pomena. Pomislimo na ves dobiček, ki ga nameravajo pridobiti njeni države s povojno obnovo Iraka (tudi Slovenija z našim Blejskim otočkom in angelskimi kronami na glavah naših političnih veljakov). Pa evropski protagonisti inšpektorji, ki so bili v Iraku? Interes večine evropskih držav je bil, da

bi inšpektorji ostali čim dlje, da bi se uničilo čim več orožja in s tem še vojaško oslabilo Irak, tako bi bil ameriški prorod še lažji. Ker nismo režiserji, pač ne vemo, kaj v obrobnih opombah scenarija piše, da bo dobil Sadam od Busha v zameno za svojo sesuto domovino, odlomek o tem, kam je politična elita skrila bin Ladna, je CIA na poti na predstavo izgubila, prav tako manjka del o tem, zakaj so Američani oboroževali Huseina in Al Kaido. Umazan je tale politični (režiserski) klopčič, zato je prav utopično misliti, da je švicarska politična in gospodarska elita imuna.

Pri svetovnem gledališču pa nikakor ne smemo zanemariti scene. Oder iga pomembno vlogo in vojno je najlaže igrati v že tako kavtičnih in ekonomsko izžetih območjih. Scenarij se običajno spreminja med vajami igralcev in se obstoječi nekoliko razlikuje od zamišljenega. V gledališču se temu reče improvizacija, seveda pa ta skoraj vedno sledi začrtanim ciljem.

Včasih pomislim, da je tisti pekel, ki nam ga obljubljajo nekatere religije, prav naše gledališče, naša zemlja, naš t.i. civilizirani svet, s tem, da večina tu preživlja kazen, nekateri vice in peščica srečnežev nebesa, najbolj demokratični diktator Bush pa je seveda bog. A dragi ljudje, še en religiozni stavek po koncu: potolažimo se, da bodo prvi zadnji v nekem drugem peklu.

Teja Močnik

Lillian Faderman

Več kot ljubezen moških

Romantično prijateljstvo in ljubezen med ženskami od renesanse do sodobnosti

Založba ŠKUC, zbirka Vizibilija, Ljubljana 2002

Pri založbi Škuc je v zbirki Vizibilija izšlo delo Lillian Faderman Več kot ljubezen moških. To enormno, izredno zahtevno in temeljno delo na področju umeštostne literarne zgodovine je Fadermanova zaključila leta 1980. V prevodu Nataše Velikonja pa knjigo na 469 straneh lahko končno beremo tudi v slovenščini.

Pisateljica in raziskovalka Lillian Faderman si vedno znova postavlja bistveno vprašanje: *če se romantična prijateljstva po kvaliteti in intenzivnosti čustev nič kaj ne razlikujejo od lezbične ljubezni, zakaj so bila tako sprejemljiva v zgodnjih dobah, a pregnjana v našem času? Zakaj so bila tedaj sprejeta kot normalna, a kot nenormalna dandanes?* (primerjava iz del Emily Dickinsona...) Ko je še dalje iskala romantična prijateljstva v življenju in literaturi 20. stoletja, je ugotovila, da se je izražanje ljubezni med ženskami v veliki meri zaprolo po prvi svetovni vojni. Novi pogledi, nov status žensk in novo »medicinsko vedenje« so tovrstno naklonjenost ostvartilevali z novimi pogledi. Pisateljica zaključuje uvod v svojo študijo z naslednjim pomembljivim zaključkom: *Drznam si ugibati: če bi romantične prijateljice iz starejših dob živele dandanes, bi mnogo njih bilo lezbičnih feministk; če pa bi lezbične feministke naših dni živele v preteklih časih, bi večinoma bila romantične prijateljice.*

Več kot priporočljivo čtivo za vse, ki jim ni VSEENO.

Pripravila: Varja Velikonja



Imaš pravico ljubiti in biti ljubljen

Diskriminacija je že zdavnaj iz mode. Dovolj. Dovolj mi je tlačenja človeške duše, človeškega srca s strani tistih – takih kot ste vi, že veste vi katerih. O Bog, odpusti jim saj ne vedo kaj delajo!

Nestrpnost. Nestrpnost do drugačnih, ubogih, zatiranih duš. Toda saj smo vendar vsi isti, dež pada prav tako na dobre kot na slabe. Da ne bodo trpeli vedno samo nedolžni, bi bil sedaj že čas, da te malopridnežne in nestrnežne doleti kazen. Prišel je čas osvoboditve od vseh tiranov, ki misijo, da lahko vladajo svetu in ga uničujejo. Za Svobodo, vedno naprej! Res bi bilo škoda, da bi zavladalo nasilje.

Sicer, kdo pa je danes sploh lahko še pošten? Le kdo si lahko to privošči? Redkodko. Večina ljudi misli slabo in zlorablja cel svet. Ni več iskrenosti, pristnosti, prijaznosti in človečnosti, če so sploh kdaj bile.

Vsi so nekam zavistni, ljubosumni, ne marajo se, se prepirajo... brezveze! Kje je ljubezen? Kam se je Ljubezen izgubila, kam se skrila? Jo je dovolj, da se bo svet rešil?

Nihče ni tako bogat, da ne bi nikogar potreboval, in nihče ni tako reven, da ne bi bil nikomur potreben.

Irena

Rave zadeva

Prvič sem prišel v stik s partyji, ko so me prepričali kolegi in kolegi pred petimi leti. Nisem poznal te zvrsti glasbe in ker sem odprt do novih stvari, me to tudi ni motilo. Znašel sem se sredi množice, ki pa je bila za razliko od drugih množic po takrat znanih klubih drugačna, bolj veselo razpoložena, manj agresivna, na nek način bolj usklajena. Medsebojnih komunikacij na govorni ravni je bilo zaradi glasnosti manj, kar pa ni bilo ovira, saj so se prav dobro razumeli s sproti razvijajočimi načinom gibalne komunikacije med/plesom. Približno dvajsetina ljudi je počivala, medtem ko so ostali veselo poplesovali...

Ko na partyje gledam sedaj, mislim, da je bila največja napaka ravno nepoznavanje te zvrsti glasbe, saj je to vplivalo na mojo prvo predstavo o partyjih nasprotno. To je nekako tako, kot da bi prvič videl TV, okoli njega pa bi sedeli dve vrsti ljudi: eni zadeeti, ki bi uživali v senzacijsah efektov v filmu ter drugi, ki bi sproščeno in bolj trezno uživali tudi v sporočilu vsebine filma. Ker bi bil prvič postavljen pred sliko televizorja, bi se čudil in bil nekako nesproščen v tej novi fascinaciji. Ker se ne moreš takoj poistovetiti z ljudmi, ki to sprejemajo naravno, posežeš po stvareh, ki bi ti k temu pripomogle. Tako nekako gledam na problematiko drog, ki se navezujejo na partyje.

Sam sem preizkusil večino plesnih drog in moram reči, da ne vidim večjih problemov v povezavi z njimi, če ne bi prihajalo do zlorab, kot so npr. jemanje teh drog za popestritev vsakdanjega življenja in pretiravanje z zaužitimi količinami, kar se kaže v primerih smrtnih žrtev, ki jih mediji in njihovi bližnji predstavijo na svoj način, nam pa predvsem ostane prikrito, koliko droge so te osebe dejansko zaužile.

Že nekaj časa ne hodim več redno po partyjih, a še vedno rad slišim kakoge novega DJ-a, da vidim, kam vodijo smernice te zvrsti, kako se razvija sam pristop k ustvarjanju te glasbe, inovacije zvokov in ritmov, ki se kar bohotijo, kot tudi sama rave subkultura. Vendar ne morem trditi, da sem ostal popolnoma v stiku, saj je tukaj velik poudarek na samih »live performancih«, kjer nastaja glasba v živo, med drugim tudi kot sam način komunikacije med DJ-jem ter občinstvom, kar pomeni da mora biti dober DJ dojemljiv za reakcije poslušalcev in dovolj fleksibilen, da jim zna približati kar sam hoče, išče v predvajanjem zvoku.

Dka16



MREŽA POEZIJE

Premalo cenjena in sramežljiva skuša pesem naših misli, v verzih ujeti smisel trenutka. Zadovoljstvo, ki ga nudi, je toliko staro kot človek, starejše in več vredno od denarja. Ponudite užitek tudi tistim, ki ga doživljajo ob branju poezije. Zato pogum! Pero v roke in pošljite pismo z vašim prispevkom na naslov Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica. Če želite sodelovati ob Dnevu branja poezije, pripišite tudi vaš kontakt. Vale!

PAJEK

V starji mračni hiši,
na oknu obsijan s svetlobo
lunine podobe,
pajek... čaka...
Nihče ga ne opazi...
a vsi vedo, da je tam.
Tisto odurno bitje,
ki napaja z grozo vse ljudi.
Vse, ki so plen samega sebe
in tega časa, ki se sprehaja po vasi
v mraku...
ko svetlobo zamenjajo sence,
ko dan... postane noč
in metulji se umaknejo netopirjem
pajek... čaka...
ljudi in njihovo grozo.
Mreža, pripravljena na bitko s strahovi,
v noči, ko je svet temen
in se oklepaš svoje zlagane podobe.
Lahko si zatiskaš oči
in bežiš pred seboj,
a twoja senca ti bo sledila.
Srečal jo boš...
Kakor plen pajka v njegovi mreži.
Matej Juh, Utrinki iz dežele sanj

Vse besede izgubijo pomen,
ko uvidim,
da so le na videz polne ljubezni
ko slišim med spanjem njeno ime
Ko vidim,
da jo opazuješ...
Ko slutim,
da postajam iz dneva v dan večja senca
ki se giblje s teboj,
te opazujem dan in noč
ko vidim,
da se iz dneva v dan bolj oddaljuješ.
Ugasni luč,
prazne besede
priznaj,
da ljubiš njo,
da senca
jaz
izginem iz tvojega življenja.
Katarina

ZLATI MOLK

Prijetno klepetanje, prijazno renčanje
Človek človeku - volk
Prijetno klepetanje, prazno hihitanje
Človek človeku - hijena...
Prijetno klepetanje, porazno blebetanje
Človek človeku – ovca...
Prijetno klepetanje, glasno gobezdanje
Človek človeku – človek...
Prijetno klepetanje, mukotrplno čvekanje
Človek človeku – tele – fon...
Kokol Mičo

VRZI SRCE PREDSE, STECI IN GA UJEMI!

MAKROKOZMIČEN TRENUTEK

včasih padem globje kot zmorem
izredna evforija je simptom
izredne depresije
nihče ne bo razumel mojih dejanj
pravzaprav ustvarjam enigmo
pred sabo skrivam cilje
kopljem globje kot bi smel
grozna kazen me doleti
misli in dejanje razkrivajo utvaro
ta perfektno prilagojen trenutek

zgledujem se po drevesih
kako njih veje segajo po soncu
kako nesebično nudijo zavetje

in letim... letim više kot bi smel
živim kot utrip srca, sem in me ni
umrem kot utrip srca, sem in me ni
ah ta radostna negotovost
ta kaotična simfonija trenutka
radost in trpljenje
oba na premici imenovani življenje
točki v vesolju zavesti.
Š.Taakošes

**ČE TE MOTI UMAZANA ŠIPA, JE NE RAZBIIJ,
AMPAK JO OČISTI.**

Kdo prihaja na Mostovno?

Suntrance Solsticij - plesni multispektakel
petek, 20.6. od 22h, vstopnina 700 sit

Za ljubitelje trde elektronske psihadelike, pa tudi tiste, ki to še niste, prihaja skupaj s svojim trance plemenom v Novo Gorico **DJ Zvuk Ahimze** ter **DJ Cu**, oba Psiko Disko, rezidenta v ljubljanskem **K4 in Mizzart** na Metelkovi. Zvuk je eden najbojših psytrance DJev, Baker eden najvidnejših mladih upov. Obeta se vam vrhunská plesna psihodelija, ki jo bodo spremljali plesalci z ognjem, frizerka, ki vam bo ukrnjila drzno frizuro, čajnica, stojnice, video projekcije... Prostor bodo dekorirali **Rock Stars From Mars in mTc**. Namen dogodka je praznovanje začetka poletja, ti. poletnega solsticija. oz. najdaljšega dne v letu. Primeren praznik, ki ni obremenjen s politično, rasno, versko, spolno ali še kako drugo pripadnostjo, temveč ga lahko praznujemo vsi. Ritual ob solsticiju je eno najstarejših praznovanj, s katerim je človek častil kozmični red in s tem kreplil sožitje z naravo in njenimi cikli. Obujanje ritualov se zdi nujno v čedalje bolj odprtih družbi, ko si ljudje redko vzamejo čas, da bi preplesali noč skupaj z drugimi člani »plemena« in dosegali posebna stanja. Ekipa, ki prihaja na Mostovno, bo poskrbela, da boste začutili vso opojnost glasbe, ne da bi za to morali uživati kemijo. Začetek po 22h. Kdor prej pride, prej melje.

Dance is the answer, 'cause love is a dancer

Fresh Hip Hop Party

sobota, 21.6. ob 21.00, na dvorišču, vstopnina 1.200 sit
nastopajo **Edo Maajka** (bih) + DJ Oli Doboli, **King & AP** (slo) z gosti, **Atlantide Quartet** (ita)

Edo Maajka

Edo Maajka je rojen leta 1978 v Brčkem (BH). Obožuje ribarjenje in zabavo, šport, dobro glasbo ter dobro hrano in pijačo. Njegovo življenje se verjetno ne bi nikoli prepletlo z našim, če ne bi tistega nesrečnega 4.5.1992 njegov kraj zajela vojna in je moral Maajka zapustiti Brčko. Na kamionu, obkrožen z mnogimi drugimi, ki so poskušali poiskati pot iz vojnega pekla, se je najprej ustavil v Prevlaki, nato pa nadaljeval pot do Zagreba, kjer našel svoj prostor pod soncem. Pravi: "V Zagreb sem prišel pred devetimi leti in ga imam za svoje mesto. Imam "purgerski" nglas, ljubim Dinamo. Bil sem tu, ko se je menjala vlada, ko je Dinamo "nažgal" Partizan 5:0, ko je umrl Njofra... Tu sem prvič seksal, se prvič napil, prvič repal..."

Majka se je kasneje vseeno vrnil v Bosno in študiral strojništvo in kriminalistiko. V času bivanja v Tuzli, je postal član hard core skupine Discord (kasneje Defence - Obrana). Njihov single "Obraza 99" je postal hit leta na radiu Hit iz Brčkega.

Edova prava ljubezen je definitivno hip hop in z luhkoto piše tekste, ki jih najprej promovira na radijski postaji "Kameleon" v hiphop oddaji "FM Jam". Ta oddaja okoli sebe zbirala mlade, neafirmirane glasbene umetnike, ki skupaj delujejo pod imenom "Disciplinska komisija", katere član je tudi Edo.

Po dveh letih je Edo zaradi finančnih težav prenehal s študijem in se vrnil v Zagreb, kjer skupaj s Shotom iz skupine Elemental kmalu posnameta komad "Minimalni rizik", že čez dober mesec pa skladbo "Mahir i Alma". Skladbe prvič zavrtijo v oddaji Blackout (Radio 101) in odziv je izredno dober. Komad "Mahir i Alma" postane po izboru poslušalcev tudi hit leta na radiu "Kameleon".

Edov talent so kmalu odkrile tudi glasbene založbe in Edo Maajka se je odločil za Menart, ki mu v letu 2002 izda prvi studijski album "Slušaj Mater". Glasbeni producenti na albumu so Dash, Koolade in Shot in popolnoma jasno je, kdo bo krojil prihodnjo hrvaško in bosansko hip hop sceno.

Vasko Atanasovski - Slavika Ensemble

sreda, 25.6. ob 21.30, vstopnina 1.000 sit

Vasko Atanasovski – sopran & alt sax, flavta; kompozicije, **Jelena Ždrale** – violina, **Nino de Gleria** – violončelo, **Matjaž Krivec** – kontrabas, **Ciril Sem** – bobni

Slavika Ensemble v zanimivi in redki instrumentaciji izvaja lirično in hkrati udarno glasbo Vaska Atanasovskega. Skladbe so navdihnjene z glasbenim izročilom Balkana, a so tudi povezane z drugimi glasbenimi kulturami, kot so folk glasba, orientalna glasba, sodobna glasba in jazz. Melodije zrcalijo podobe veselja, žalosti, ljubezni in zasjanjanosti slovenskega duha; med eksotičnimi in plesnimi ritmi v odprtih in barvitih delih začutimo poezijo.

Vasko Atanasovski je v zadnjem času eden najkreativnejših slovenskih skladateljev / glasbenikov. Je ustanovitelj več uspešnih glasbenih skupin, kot so Vasko Atanasovski Quartet (CD Heat Flower, Extralatte (A) 2002), Adrabska Ensemble, Atanasovski-Berden-Bartoli trio (CD Suite de passion, Goga (SLO) 2003)... Slavika Ensemble je eden njegovih novejših projektov, ki nadaljujejo pripoved in ekspresijo individualnih zgodb ter odkrivanje etničnih korenin in njihovo spajanje z duhom časa.
www.vaskoatanasovski.com



Vasko Atanasovski



Edo Maajka

Atlantide Quartet (Belluno, Italija)

Projekt AQ je nastal leta 2000, ko so se zbrali (spoznali) 4 člani bend: DJ vita-d, DJ straw ter MC-ja Mole in Volo, ki skrbita za besedila komadov. Za glasbene podlage benda pa skrbita DJ Vita-d in občasni, 5. član kvarteta producent Maurizio 'Irko' Sera.

Njihov prvi in edini album 'Atlantide' je izšel decembra 2002 (studio Beat, distribucija Vibrarecords) in v 80 minutah lepo prikazuje delo prvih dveh let delovanja skupine. To bo njihov prvi nastop v sloveniji in glede na to, da sta na održu poleg dveh mc-jev še dva dj-a, ki za svoj show uporabljajo tri gramofone, dva mixerja in sampler lahko pričakujemo zanimivo predstavo.

King & AP (Nova Gorica)

King in AP sta kot duo na sceni prisotna že nekaj let, kljub temu pa lahko zraven začetka resnega dela pripišemo letnico 2003. po Sodelovanju na fresh hip hop mini tour-u tokrat malo drugače, saj se bodo kot njuni gostje predstavili še Valterap, Peti element, Nikolovski in Klemen Klemen. Tudi tokrat ju bo spremljal nepogrešljivi Dj Deso. Zanimivo!



Kam naj se dam?

Program na Mostovni

20.6. **Suntrance solsticij**

21.6. **Fresh Hip Hop party** - Edo Maajka, King&AP, Atlantide Quartet

25.6. **Vasko Atanasovski - Slavika Ensemble**

Več o nastopajočih na prejšnji strani!

petek, 27.6. **DJ večer** - DJ Filip, DJ Sebi, Chico Atelier Party. House in techno set ob spremljavi tolkal in didgeridooja. Prost vstop

sobota, 28.6. Predstavitev knjige Gregorja Kosija **„Fragmenti odseka B: primer stalker“**, sledi koncert

4.-5.7. **Festival City of...**

Tradicionalni festival udarne godbe. Veliko bendov. Brezplačno kam-piranje. Podrobnosti na www.masovna.org/cityoffest

petek, 4.julij

Scuffy Dogs, Senata Fox, Panaceja, Summer's Gone, This Memory of You, Sarcom, September 10th

sobota, 5.julij

Debeli precjednik, Lunar, Twist, Retch, Entreat., Wasserdicht, Anus, Atma



Bumerangi 2003

Med dobitniki letošnjih nagrad Studia City za glasbene dosežke v preteklem letu imamo letos celo dva predstavnika - Bumerang za najboljši bend so dobili **Elvis Jackson**, za najboljši eksperiment pa projekt **Audioworx**. Čestitke!

<< Tomo in Vanja (Audioworx) na podelitvi nagrad, foto David

Masovna
p.p.1
5000 Nova Gorica

POŠTNINA PLAČANA PRI
POŠTI 5101 NOVA GORICA

TISKOVINA

Soča Reggae Riversplash 2003

Tolmin - Sotoče, 10.7. – 13.7.2003

www.vinylmaniarecords.si

10.7.

Radikal Dub Kolektiv (Hrvaška), **Dubbles-tandart** (Avstrija), **B.R. Stylers** (Italija), **Zion Train** (Velika Britanija)

11.7.

Terrakota (Portugalska), **Gentleman & the Far East Band**, **Mikey Dread** (Jamajka)

12.7.

Irie Vibes (Slovenija), **Sly Asher & The Rooters** (Francija), **Del Arno Band** (Srbija in ČG), **Sista** (Velika Britanija), **Benjamin Zephaniah & Sista** (Velika Britanija)

13.7.

Red Five Point Star (Slovenija), **Superhiks** (Makedonija), **Paprika Korps** (Poljska), **Eyesburn** (Srbija in Črna gora), **Djambi** (Brazilija)



Mikey Dread

Na Sound Systemu so med ostalimi DJ-ji in ekipami potrjeni tudi **Mad Professor & Sister Audrey** (Velika Britanija) in **Prince Alla** (Jamajka) skupaj z **Asher Selector** (Švica).